

Đề bài:

Con đường đến trường đã trở nên quen thuộc đối với em. Em hãy tả con đường quen thuộc từ nhà em đến trường.

Bài làm 1

Ngày ngày đi học, em phải vượt qua một con đường khá dài để đến trường Tiểu học Hưng Dũng II. Con đường đã trở nên quen thuộc đối với em.

Con đường này có tên là đường Lê Viết Thuật, là trục lộ giao thông chính của xã em và cũng là một trong những tuyến đường dẫn tới khu nghỉ mát Cửa Lò. Hai bên đường là những hàng cây xanh rợp bóng mát. Hàng cột điện cao thế như những cột chống trời, đem lại ánh sáng văn minh về cho các làng xã trong vùng. Những ngôi nhà hai tầng, ba tầng... xen kẽ nhau, chạy dài hai bên trục lộ. Đây đó, những tiệm tạp hóa, tiệm uốn tóc, quán giải khát, cà phê... mọc lên với những bảng hiệu đủ màu. Buổi sáng mai trên đoạn đường này thật là đông vui. Người và xe cộ đi lại tấp nập, thỉnh thoảng xe ô tô ben chở cát, sỏi, đá... lao vun vút trên đường, bốc lên những đám bụi dày đặc nên mọi người đi trên đường ai cũng phải đeo kính và khẩu trang dù buổi sáng hay chiều tà.

Gần đây, trong chương trình phát triển thành phố Vinh lên đô thị loại I, nghe nói con đường này sẽ được nâng cấp mở rộng khoảng 45m, để làm thành con đường du lịch xuống khu nghỉ mát Cửa Lò. Đường sẽ rộng hơn trong nay mai, sẽ không còn những ổ gà, ổ voi, mấp mô sóng lượn như bây giờ. Và đặc biệt, đường sẽ bớt bụi để mỗi sáng đến trường, em được hít thở không khí mát lành chứ không phải lúc nào cũng đeo khẩu trang.

Em yêu con đường này, yêu cả những lần bị ngã vì tránh ổ gà, ổ voi xây sát chân tay. Trong tương lai, đường Lê Viết Thuật sẽ đẹp hơn, to hơn, em mong điều này sẽ đến sớm.

Bài làm 2

Ra khỏi ngõ nhà em, em gặp ngay con đường làng đưa em tới trường học.

Con đường nhỏ bằng đất nện có rải đá, bao năm nay đã quen thuộc với bước chân em. Những buổi ban mai khi đặt chân lên, điều khiến em bồi hồi. Ngay từ đầu ngõ, một cây gạo đã khá già đứng bên đường, như một người chỉ lối cho chúng em mỗi lúc về nhà. Vào mùa hạ, từ trên cành cây ấy những quả gạo khô nẻ rải tung vào không gian những sợi tơ bằng bông trắng xốp. Từ đây, bắt đầu một hàng cây bạch đàn có những ngọn lá hình con mắt dịu dàng nhìn xuống, đặt lên tóc em những cái vuốt ve nhẹ nhàng như còn thấm sương mai.

Mặt trời mọc lên ở chân trời phía đông, bắt đầu thấp sáng những ngọn cau trong các khu vườn cạnh đường, khiến chúng vàng rực lên. Con đường làng cũng bừng lên mỗi lúc đông người. Hình như tất cả học trò xóm em đều đang đi trên đường. Chúng em đi thành từng nhóm nhỏ, có lẽ không ai to tiếng trong buổi ban mai này mà con đường vẫn cứ râm ran lên như có hàng đàn, hàng đàn ông thợ vừa rời tổ kéo đi.

... Đến cuối xóm, con đường ngoặt về phía bên trái, chúng em bắt đầu nhìn thấy ngôi trường đơn sơ với hình ảnh quen thuộc của hàng cây cổ thụ xòe tán rộng giữa sân trường.

Con đường làng em là con đường mỗi buổi ban mai đưa em từ ngôi nhà nhỏ đến với lớp học đầu tiên. Em sẽ đi trên con đường đó để đến những lớp học cao hơn. Em cũng sẽ đi trên con đường này để bước vào cuộc đời rộng lớn của đất nước.

Đôi khi nghĩ có ngày phải xa con đường ấy, lòng em thoáng đượm buồn.

(Dẫn theo Nguyễn Lộc – Tổng Trần Ngọc – Nguyễn Quang Tuyên)

Bài làm 3

Những ngày đi học, sáng nào em cũng vượt qua một con đường khá dài nối liền nhà em và trường. Con đường trở thành quen thuộc đối với em.

Đoạn đường này rất yên tĩnh và ẩn giấu một vẻ đẹp khá kín đáo, nên thơ. Phơi mình đỏ quạch, con đường chạy giữa cánh đồng xanh tươi, rộng mênh mông. Sau cùng, nó chui vào lòng phố chợ.

Vừa ra khỏi nhà là con đường ngoằn ngoèo. Mặt đường hơi hẹp và đất đá mấp mô. Nhiều chỗ vào mùa mưa bị lầy lội, xe cộ vượt qua khó khăn. Hai bên đường, bờ cỏ xanh rì, những lùm cây, cành lá lòa xòa, thỉnh thoảng mới được chặt tía một lần. Đồng ruộng mênh mông, lúa xanh mơn mẫm, ngà đầu bên nhau thì thâm trò chuyện. Năng vàng tươi. Một đàn cò sải cánh lướt ngang qua.

Ra tới giữa cánh đồng, mặt đường cao dần. Nó gói đầu trên một bờ đê cao, đắp theo chiều dài một con lạch. Đầu đoạn đường này tiếp giáp chiếc cầu bê tông mới xây. Hồi em còn học lớp một mới chỉ là chiếc cầu gỗ ba nhịp bằng ván, uốn cong lưng tôm bắc ngang sang bờ lạch bên kia. Qua cầu, con đường tiếp tục vòng về hướng nam, cuối cùng xuyên qua phố chợ, trước khi tới trường em học.

Tại phố chợ, đường trải nhựa, mặt đường phẳng phiu. Hai bên đường, vài chục căn nhà lợp ngói, lợp tôn mọc lên san sát. Tại đây, tấp nập ồn ào, nhất là buổi sáng, khi dân làng họp chợ.

Con đường mỗi ngày đi học là mạch lưu thông của làng em. Càng nghĩ đến những lợi ích do con đường mang lại cho làng và cảnh thân thuộc nên thơ của nó, em càng mến nó vô cùng. *Yêu sao con đường nhỏ, nguồn của mọi con đường.*

(Dẫn theo Đặng Mạnh Thường)

Bài làm 4

Con đường đi học của chúng em bây giờ đã được rải đá và đổ nhựa. Không còn cảnh lầy lội như trước nữa.

Giờ đây, hằng ngày chúng em đi học trên con đường đó. Hai bên đường là hàng bạch đàn cao vút, rủ lá xanh, thân cây bạc trắng lốm đốm những tấm vải nâu, trông rất đẹp. Con đường này là trục chính của xã lộ, chạy qua cổng trường. Nó được sửa sang trong phong trào điện – đường – trường – trạm ở quê em. Kia kia, dưới gốc gạo ở ngoài tường bao là khuôn viên ngôi trường còn lù lù bác xe lu, kế bên còn dư lại một đồng đá dăm và lẫn lóc mấy thùng nhựa đường.

Nghĩ lại, trước đây con đường chưa rải nhựa, cứ mỗi lần đổ mưa là lại lộp nhóp bùn. Quê em là vùng chiêm trũng, nên đất đường cũng là đất sét. Vào mùa mưa, ai về nhà chẳng mang theo bùn lấm, món quà của con đường. Khổ cho học sinh chúng em, đến trường có bạn trượt ngã phải nghỉ học mà về. Giờ thì dù trời mưa, xe đạp, xe máy vẫn đi lại bình thường.

Em cảm ơn các cô chú công nhân đã làm đường cho chúng em.

(Dẫn theo Nguyễn Quốc Siêu)

Bài làm 5

Đường làng

*Ngày ngày đi ra đường
Em theo con đường làng
Hai bên cỏ xanh mượt
Giữa đất đỏ mịn màng*

*Đường mềm như dải lụa
Uốn mình dưới cây xanh
Men theo đôi bờ lúa
Vòng gốc đa bên đình.*

*Từ lâu đường cùng em
Kết nên đôi bạn hiền
Em yêu đường xinh đẹp
Đường vui đón bước quen.*

(Sưu tầm)